

Społeczny Instytut Ekologiczny

Sprawozdanie merytoryczne z działalności za rok 2011

1. Nazwa, adres, dane dotyczące członków zarządu i celów statutowych organizacji

Społeczny Instytut Ekologiczny

ul. Raszyńska 32/44, 02-026 Warszawa

Wpis do KRS pod nr 0000083414 w dniu 22.01.2002

REGON: 012023463

Zarząd:

Tomasz Włoszczowski – Prezes

Elżbieta Lenarczyk-Priwiezienczew – Wiceprezes

Anna Pośnik – Członek Zarządu

Komisja Rewizyjna:

Zbigniew Nowakowski – Przewodniczący

Agnieszka Sieniarska – Członek Komisji

Katarzyna Czubachowska – Członek Komisji

Cele statutowe:

Celami statutowymi Stowarzyszenia są: wspieranie zrównoważonego rozwoju poprzez partnerstwo, współpracę i uczestnictwo, a także wpływanie na poprawę stanu środowiska naturalnego, propagowanie i realizowanie inicjatyw na rzecz ochrony środowiska oraz wspieranie takich inicjatyw podejmowanych przez organizacje o celach niezarobkowych, a w szczególności:

- 1) działania na rzecz ekologii, ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego;
- 2) budowanie społecznego poparcia dla zrównoważonego rozwoju;
- 3) prowadzenie lobbingu na rzecz zrównoważonego rozwoju;
- 4) wspieranie i monitorowanie uczestnictwa społeczeństwa w ochronie środowiska;
- 5) wspieranie pro-ekologicznych inicjatyw obywatelskich;
- 6) wzmacnianie ruchu ekologicznego;
- 7) tworzenie płaszczyzny wymiany informacji i doświadczeń w ramach ruchu ekologicznego;
- 8) promowanie i organizacja wolontariatu młodzieży, dorosłych i seniorów;
- 9) wspomaganie rozwoju wspólnot i społeczności lokalnych;
- 10) działania na rzecz ekorozwoju obszarów wiejskich;
- 11) upowszechnianie i promocja produktów lokalnych i regionalnych wspierających zrównoważony rozwój;

- 12) prowadzenie i wspieranie różnych form edukacji ekologicznej (formalnej i nieformalnej), aktywności i aktywizacji dzieci, młodzieży i dorosłych, w tym seniorów;
- 13) działania na rzecz ochrony i promocji zdrowia;
- 14) działania na rzecz rozwoju sportu i turystyki przyjaznych dla środowiska;
- 15) działania na rzecz niepełnosprawnych;
- 16) upowszechnianie i ochrona praw i interesów konsumentów;
- 17) upowszechnianie i ochrona praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działań wspomagających rozwój demokracji;
- 18) działania na rzecz nauki;
- 19) działania na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego;
- 20) promocja i organizacja wydarzeń kulturalnych;
- 21) działania na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijanie kontaktów i współpracy między społecznościami;
- 22) promocja Polski na arenie międzynarodowej.

2. Zasady, formy i zakres działalności statutowej

Dla realizacji celów statutowych Stowarzyszenie m.in.:

- 1) współpracuje z instytucjami i organizacjami w kraju i za granicą o podobnych celach działania;
- 2) promuje i prowadzi różnorodne formy działania służące podnoszeniu świadomości społeczeństwa;
- 3) uczestniczy w postępowaniach administracyjnych, sądowych i sądowno-administracyjnych w zakresie spraw związanych z ochroną środowiska;
- 4) tworzy i prowadzi własne programy i placówki koncentrujące się na szeroko rozumianych zagadnieniach ekorozwoju;
- 5) organizuje spotkania, szkolenia i konferencje o tematyce związanej z ekorozwojem;
- 6) podejmuje działania interwencyjne wykorzystując wszelkie środki przewidziane przepisami prawa;
- 7) prowadzi działalność edukacyjną, informacyjną i wydawniczą;
- 8) podejmuje i rozwija inne formy wspierania koncepcji ekorozwoju;
- 9) współpracuje z organami władzy publicznej, środkami masowego przekazu oraz podmiotami gospodarczymi;
- 10) opracowuje projekty, ekspertyzy, badania, prognozy i programy dotyczące zagadnień ekologicznych.

3. Projekty realizowane w 2011 roku

W roku 2011 działalność statutowa była realizowana głównie poprzez następujące działania:

I. „Rozwój serowarni we wsi Djavaksi, wypromowanie marki „Ser z Dmanisi” i utworzenie modelowego szlaku agroturystycznego w regionach Kvemo Kartli oraz Mccheta Mtianeti w Gruzji ”

Projekt otrzymał fundusze w ramach Programu Polska Pomoc Rozwojowa 2011 Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Całkowity koszt projektu wyniósł 249197,00. PLN.

Czas trwania projektu: 1 marca 2011 – 31 grudnia 2011.

Rozwój serowarni we wsi Djavaksi, wypromowanie marki „Ser z Dmanisi” i utworzenie modelowego szlaku agroturystycznego w regionach Kvemo Kartli oraz Mccheta Mtianeti w Gruzji to projekt Społecznego Instytutu Ekologicznego realizowany w 2011 roku wspólnie z naszymi partnerami z Gruzji. Obecny projekt był kontynuacją wspólnych działań Społecznego Instytutu Ekologicznego i organizacji rolników ekologicznych Gruzji SEMA, realizowanych w ramach programów pomocowych MSZ w 2009 i 2010 roku. Naszym celem nie były i nie są działania jednorazowe, lecz systematyczna praca z wybraną do projektu grupą beneficjentów i ten cel został zrealizowany także w 2011 roku. Ważne było, by grupa miała poczucie, że nasze wsparcie może być dla niej rozwojowe. Założeniem projektu było ustabilizowanie się grupy producentów sera we wsi Djavaksi, w okręgu Dmanisi. W pierwszych dwóch projektach powstała nieformalna grupa, którą wyposażyliśmy we wspólną serowarnię. Obecnie grupa dość aktywnie sprzedaje swoje sery na okolicznych targowiskach (jest to region turystyczny) oraz czasem w Tbilisi. Następnym krokiem było podjęcie działań do opracowania specyficznej receptury tutejszego sera (z dodatkiem dziko rosnących ziół) oraz wprowadzenie na rynek marki "Ser z Dmanisi". Zostało opracowane logo sera, wydrukowanych zostało 200 sztuk etykietek z tym logiem, które otrzymali producenci sera. Dalszym wzmocnieniem grupy było wydrukowanie 200 egz. folderu prezentującego ser z Dmanisi. Folder został przygotowany w całości przez stronę gruzińską, co bardzo zaktywizowało naszych partnerów.

Polscy eksperci w Gruzji: 19-23 maja 2011

W ramach projektu od 19 do 23 maja 2011 r. czteroosobowa grupa polskich ekspertów, w tym specjalistów ds. agroturystyki, gościła w Gruzji. Celem wizyty było zapoznanie się z pracą serowarni, a także dokładne zaznajomienie się z terenem, na którym mają powstać wzorcowe szlaki agroturystyczne – w programie było m.in. poznanie ciekawych przyrodniczo i kulturowo miejsc, które mogłyby stanowić atrakcję turystyczną w ramach tworzonych szlaków. Po obejrzeniu serowni w Dżawachi i rozmowie na temat jej działalności, polska grupa spotkała się z rolnikami i przedstawicielami władz lokalnych. Rozmowa dotyczyła potrzeb rolników, którzy chcą w szerszym wymiarze produkować ser, sprzedawać go poza miejscem zamieszkania, a także uprawiać warzywa. Do tego potrzebują jednak wsparcia przede wszystkim w zakresie nowoczesnej technologii.

Ważnym punktem pobytu w Gruzji było poznawanie terenu, na którym powstaną pilotażowe szlaki, a także miejsc, gdzie mogą w przyszłości powstać kolejne. W regionach Dolna Kartlia i Samcche-Dżawacheti polska grupa odwiedziła m.in. miejscowości Tsalka, Ninotsminda, Siła Chertvisi, gdzie znajduje się jeden z najstarszych fortów w Gruzji oraz skalne miasto Vardzia. W regionie Mccheta-Mtianeti była okazja zobaczyć piękne Jezioro Bazaleti, wąwóz Aragwi w górach Wielkiego Kaukazu, gdzie wspaniale prezentował się lodowiec, a także poznać

miejsce Kazbegi. To wszystko miejsca, do których mogą udać się turyści korzystający z oferty agroturystycznej. W programie było również zwiedzanie jednej z największych atrakcji Gruzji – dawnej stolicy Mchety. Znajduje się tam Muzeum-Rezerwat Archeologiczno-Przyrodniczy Wielkiej Mchety. To miejsce bardzo ciekawe dla turystów z punktu widzenia przyrody, kultury, historii. Ważny punkt szlaku agroturystycznego. Podobnie jak obecna stolica Gruzji – Tbilisi. To miasto niezwykle, w którym każdy turysta znajdzie coś dla siebie. Istotne w programie było także spotkanie we wsi Czardachi z rolnikami i przedstawicielami władz lokalnych, które zainspirowało polską i gruzińską stronę do dalszych działań po zakończeniu obecnego projektu. Tematem spotkania był rozwój turystyki w Gruzji, jej potencjał i bariery, z jakimi trzeba się zmierzyć.

Bardzo ważną część pobytu stanowiły wizyty w gospodarstwach agroturystycznych, których właściciele chcą znaleźć się na tworzonych szlakach agroturystycznych, być ich ogniwami. Eksperti ds. agroturystyki oceniali gospodarstwa. Powstaje raport, w którym znajdują się wskazówki dotyczące rozwoju gospodarstw, oceniające ich potencjał agroturystyczny. Pobyt w Gruzji zakończyło spotkanie na Uniwersytecie Agrarnym w Tbilisi, który od 2009 r. jest partnerem Społecznego Instytutu Ekologicznego w realizowanych projektach. Władzom uniwersytetu zależy na dalszym rozwoju naszej współpracy, przede wszystkim włączaniu w nią studentów, którzy w przyszłości chcą zajmować się agroturystyką i produktem lokalnym jako jego częścią.

Projekt zakładał także wizytę studyjną w Polsce – przyjechało 13 osób. Byli to rolnicy – producenci sera i rolnicy zainteresowani prowadzeniem agroturystyki a także studenci i wykładowcy Uniwersytetu Agrarnego w Tbilisi, z którym podjęliśmy w tym roku aktywną współpracę, zakończoną memorandum o wspólnych działaniach. Celem wizyty w Polsce było poznanie w praktyce jak funkcjonują polskie serowarnie u rolników i jak działają gospodarstwa agroturystyczne. Uczestnicy wyjazdu studyjnego mieszkali w gospodarstwach u rolników na Podlasiu. Zwiedzili także agroturystyczne szlaki tematyczne na Podlasiu: szlak rękodzieła ludowego (m.in. pisanki lipskie i janowskie tkaniny dwuosnowowe), bociani szlak na Bagnach Biebrzańskich oraz „Szlak Lnu i Konopi”. Odwiedzili 7 gospodarstw agroturystycznych oraz 4 gospodarstwa producentów sera w Korycinie i dwa w Wiżajnach, co pozwoliło na zdobycie doświadczeń, jak promować agroturystykę poprzez wykorzystanie dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, jak wykorzystać produkt lokalny w agroturystyce. Ważnym akcentem tej wizyty była decyzja jednego z uczestników – studenta, który zdecydował, że będzie prowadzić w Gruzji gospodarstwo agroturystyczne. Polscy eksperci przeprowadzili warsztaty z rolnikami z Djavaksi w regionie Dmanisi, gdzie jest zbudowana w poprzednich projektach serowarnia oraz z rolnikami z Chardakhi w rejonie Mcheta.

W ramach projektu do Polski przyjechała 13 osobowa grupa rolników, studentów i naukowców. Zorganizowano spotkanie w Ministerstwie Sportu i Turystyki, spotkanie z przedstawicielami organizacji pozarządowych, w tym z kierownictwem Społecznego Instytutu Ekologicznego i spotkanie z kierownictwem i przedstawicielami Polskiej Izby Produktu Regionalnego i Lokalnego. Następnym etapem była wizyta w gospodarstwie agroturystycznym państwa Ewy i Adama Krzyżewskich ze wsi Lipniki na Kurpiach oraz wizyta w Myszyńcu i podziwianie regionalnej, malowniczej procesji w Święto Bożego Ciała w Myszyńcu.

W gminie Korycin, Suchowola i Czarna Białostocka gości zakwaterowano w gospodarstwach rolników wytwarzających ser koryciński oraz w gospodarstwach agroturystycznych zlokalizowanych na atrakcyjnych terenach Podlasia – w okolicach Biebrzańskiego Parku Narodowego, Parku Krajobrazowego Puszczy Knyszyńskiej i Obszaru Chronionego Krajobrazu „Wzgórza Sokólskie”. W Suchowoli odbyło się spotkanie z przedstawicielami LGD „Fundacja Biebrzańska”, którzy dzielili się polskimi doświadczeniami działalności

obywatelskiej. Goście podziwiali „Szlak bocianich gniazd” i Bagna Biebrzańskie oraz pierwszą śluzę na Kanale Augustowskim w Dębowie. Spotkanie z grupą Tatarów z gminy Suchowola połączone było z degustacją tatarskich potraw. Pobyt na Bagnach Biebrzańskich był połączony z wieloma atrakcjami, takimi jak zwiedzanie jednego z najstarszych drewnianych kościołów w Jaminach, wiejskiej architektury w Mogielnicy i Jagłowie na „Szlaku architektury drewnianej”. Z Kopytkowa wyruszył spływ tratwą po Biebrzy.

Grupę gruzińską serdecznie witała społeczność podlaskich gmin, a wójt gminy Korycin i Związek Gmin Wiejskich Województwa Podlaskiego wydali na ich cześć uroczystą kolację. Goście wzięli udział w XVI Ogólnopolskich Dniach Truskawki w Korycinie - dwudniowej plenerowej imprezie na zakończenie sezonu truskawkowego. W programie były wystawy firm, prezentacje dorobku twórców ludowych, pokazy sportów wodnych, noc pod gwiazdami nad zalewem, pokaz sztucznych ogni, występy gwiazd polskiej estrady, amatorskich zespołów artystycznych i regionalnych, konkursy truskawkowe z licznymi nagrodami i wiele innych atrakcji. Grupa gruzińska na specjalnym stoisku zaprezentowała własne produkty i przedmioty rzemiosła ludowego

Odbył się także wyjazd do gminy Wiżajny i spotkanie z grupą producentów sera „Macierzanka”. Grupa gruzińska zapoznała się z mechanizmami budowy marki „sery z Wiżajn” i technologią ich produkcji oraz z projektem wioski tematycznej „Biegun Zimna i Sera” w gminie Wiżajny. W ramach komponentu Edukacji Rozwojowej odbyło się w gminie Korycin „Spotkanie z Gruzją”, na którym goście zaprezentowali swój kraj a także przygotowali degustację gruzińskich specjałów.

Po powrocie do Warszawy dużym przeżyciem było spotkanie w kancelarii Prezydenta RP z jednym z jego doradców, ministrem Henrykiem Wujcem, a także zwiedzanie Belwederu i Ogrodu Botanicznego.

Drugi wyjazd polskich ekspertów i samorządowców do Gruzji miał w programie wizytę w okręgu Dmanisi i we wsi Djavaksi a także kolejne seminarium i warsztaty dla rolników tym razem od strony bardziej praktycznej. Dwaj polscy eksperci: pan Marek Nagrabecki, zajmujący się bilansem paszowym i analizą mleczności krów oraz pani Barbara Żeliszczak przez dwa dni prowadzili bezpośrednie konsultacje związane z produkcją sera i hodowlą krów mieszkając w gospodarstwach rolników z Djavaksi. Odbywały się także konsultacje dla rolników – kandydatów na właścicieli modelowych gospodarstw.

Dla samorządowców podlaskich niezmiernie ważne było spotkanie z wicegubernatorem okręgu Mccheta, na którym omówione zostały zasady przyszłej współpracy i partnerstwa tego regionu ze Związkiem Gmin Wiejskich Województwa Podlaskiego. W miejscowości Uraweli odwiedziliśmy producentów unikalnego sera „tenili”, wytwarzanego według metody o kilkusetletniej tradycji, a w Kachetii spotkaliśmy się z producentami wina i równie oryginalnego sera „guda”, przechowywanego w owczej skórze. Wizyta na Uniwersytecie Agrarnym w Tbilisi i spotkanie z rektorem i prorektorem miała na celu omówienie planowanej na grudzień konferencji na Uniwersytecie, prezentującej efekty trzyletniego partnerskiego projektu SIE i SEMA.

Merytoryczną stronę projektu wzmocniły wydawnictwa: poradnik dla producentów p.t. „Jak zbudować markę i sprzedać produkt lokalny”, napisany wspólnie przez polskich i gruzińskich autorów oraz mapki szlaków agroturystycznych w dwóch regionach Gruzji i folder promujący ser z Dmanisi. Rolników uczestniczących w projekcie wzmocniły działania inwestycyjne: serowarnia została wyposażona w laktoskan do badania parametrów i jakości mleka,

poprawiona została rasa krów przez inseminację a właściciele modelowych gospodarstw agroturystycznych otrzymali ekotoalety i kolektory słoneczne. Producenci sera z Dmanisi otrzymali etykiety na ser, opracowane zostało jego logo oraz logo szlaków agroturystycznych, na których projekty ogłoszone zostały konkursy.

Ostatnim działaniem, podsumowującym wszystkie trzy projekty SIE w Gruzji, realizowane w ramach pomocy finansowej MSZ, była konferencja na Uniwersytecie Agrarnym, z udziałem rektora uczelni. Licznie zgromadzeni w auli uniwersytetu studenci wysłuchali wykładów polskich i gruzińskich ekspertów, a następnie odbyła się degustacja polskich i gruzińskich regionalnych produktów.

Efekty projektu to:

1. Dalszy rozwój grupy producentów sera w okręgu Dmanisi, współpraca między nimi i poprawa jakości hodowli, poprawa jakości sera dzięki doposażeniu serowarni w laktoskan oraz wspólne jej użytkowanie przez grupę. Wydajność serowarni: w sezonie (od wiosny do jesieni) serowarnia może dziennie przyjąć i przerobić powyżej 1 tony mleka. To oznacza produkcję 90-100 kg sera. Poza sezonem wydajność serowarni jest oczywiście niższa. Dlatego rolnicy część serów zostawiają do sprzedaży na zimę, kiedy mniej ich produkują.
2. Poprawa jakości wytwarzanego sera i opracowanie specyficznej dla regionu receptury (m.in. przez dodanie ziół), odróżniającej "ser z Dmanisi" od innych serów gruzińskich, poprawa rasy krów i mleczości.
3. Szansa na zwiększenie popytu na "Ser z Dmanisi" dzięki promocji marki przez oznaczenie go charakterystycznym logo i etykietami a także dzięki wydaniu folderu prezentującego sery wytwarzane w Dmanisi.
4. Powstanie dwóch modelowych szlaków agroturystycznych w Kvemo Kartli i Mccheta. powstanie 4 modelowych gospodarstw agroturystycznych na tym terenie, które są promowane dzięki wydaniu mapek szlaków. Powstały dwie mapki, w nakładzie 250 egzemplarzy każda .
- 3 . Wydanie 200 egz. folderu promującego ser z Dmanisi, dwóch mapek modelowych szlaków agroturystycznych, po 500 egz. każda, wydrukowanie 200 naklejek dla producentów sera z Dmanisi.
- 4 . Wyposażenie serowarni w laktoskan, 4 gospodarstw w ekotoalety i kolektory słoneczne, wykonanie 20 tabliczek dla modelowych gospodarstw, wydanie poradnika "Jak zbudować markę i sprzedać produkt lokalny" w nakładzie 500 egz.
5. W wyniku ogłoszonego konkursu opracowane i wybrane zostało logo dwóch szlaków, dzięki czemu będą one się wyróżniać w ofercie agroturystycznej.
6. Dzięki wyposażeniu czterech gospodarstw w ekotoalety i kolektory słoneczne, stały się bardziej atrakcyjne i zwiększyła się szansa na przyjazd potencjalnych gości.
7. Wyposażenie „eko” podwyższyło świadomość ekologiczną rolników gruzińskich i jest przykładem „dobrych praktyk” do naśladowania.

Polska pomoc dla wsi gruzińskiej jest bardzo potrzebna. Dzięki finansowemu wsparciu MSZ możliwe były nie tylko działania edukacyjne, lecz także inwestycyjne. Nie mielibyśmy środków, by zakupić do serowarni laktoskan, badający parametry mleka, ani środków na inseminację krów we wsi Djavaksi, by poprawić ich mleczość. Dzięki polskiej pomocy kilkunastu rolników bezpośrednio w Polsce, a kilkuset pośrednio – w czasie spotkań, wykładów i warsztatów oraz poprzez wydany w czasie projektu folder i poradnik mogło poznać polskie doświadczenia w dziedzinie agroturystyki i produktów lokalnych, które w

przyszłości mogą zaowocować rozwojem gruzińskiej wsi. Ważną inwestycją były także publikacje – poradnik „Jak zbudować markę i sprzedać produkt lokalny”, folder promujący ser z Dmanisi a także mapki dwóch szlaków agroturystycznych. Te publikacje nie powstałyby, gdyby nie wsparcie finansowe z dotacji.

Gruzja – budowa szlaku agroturystycznego 2011 r.

W 2011 r. Społeczny Instytut Ekologiczny w partnerstwie z gruzińską organizacją SEMA (Związek Rolników Ekologicznych Gruzji) kontynuuje współpracę rozpoczętą w 2009 r. Aktualnie realizujemy projekt „Rozwój serowarni we wsi Dżawachi, wypromowanie marki i utworzenie modelowego szlaku agroturystycznego w regionach Kvemo Kartli oraz Mccheta Mtianeti w Gruzji”. Realizacja projektu, finansowanego z Programu „Pomoc Rozwojowa 2011” MSZ RP, zakończy się 31 grudnia br.

Obecny projekt stanowi kontynuację dwóch poprzednich, w ramach których we wsi Dżawachi powstała serowarnia. Rozmowy Gruzynów z polskimi rolnikami podczas pobytu w Polsce, rozwiązania, jakie zobaczyli, obudził w nich chęć wypromowania sera, który tradycyjnie wytwarzają. Stąd obecny projekt, który obejmuje nie tylko rozwój serowarni, lecz także wypromowanie marki sera. Taki ser to doskonały produkt mogący być jednym z punktów na szlaku agroturystycznym, który wzbudzi zainteresowanie pobytem w regionie. Dlatego też kolejne założenie projektu dotyczy budowy modelowych szlaków agroturystycznych w dwóch regionach Gruzji, biednych, ale niezwykle atrakcyjnych turystycznie i kulturowo. Projekt obejmuje kilka działań-wydarzeń.

II. Projekt Wolontariat Seniorów Ecosynergy 50 plus

Ambicją projektu pt. EcoSynergy50plus jest zbudowanie sieci współpracy seniorów i umożliwienie synergii ich wiedzy i aktywności w tematach związanych z ochroną przyrody i środowiska oraz edukacją ekologiczną. W tym sensie projekt ma charakter innowacyjny.

Każdy z 12 wolontariuszy seniorów spędzi 3 tygodnie w organizacji partnera wspierając ją w działaniach ekologicznych, dzieląc się swoją wiedzą, kompetencjami a jednocześnie podnosząc swoje umiejętności i wiedzę o nowym kraju i środowisku oraz inspirując się nawzajem do nowych akcji. Seniorzy wezmą udział w pracach przy organizowaniu festynów ekologicznych, programów edukacji ekologicznej i działaniach ochrony przyrody i środowiska.

III. Dzień Ziemi - Stół Darów Ziemi

Prezentacja zorganizowana przez Społeczny Instytut Ekologiczny na Polu Mokotowskim w czasie festynu „Dzień Ziemi”

„**Stół Darów Ziemi**”, to prezentacja tradycyjnych i regionalnych produktów żywnościowych poprzez sięganie do ich korzeni przyrodniczych, historycznych i kulturowych. Celem ekspozycji jest promocja tych produktów oraz informacja i edukacja, kształtująca postawy konsumenckie na rzecz wyboru żywności naturalnej, wytwarzanej tradycyjnymi metodami, jak również na rzecz ochrony różnorodności biologicznej w rolnictwie. Na prezentację składało się jak w latach poprzednich sześć uzupełniających się ekspozycji:

Ekspozycja I: Stoisko Rolniczej Różnorodności Biologicznej

Prezentowało się na nich SIE i inne organizacje zajmujące się różnorodnością biologiczną.

Wystawa „Kurpiowski model bioróżnorodności”. Wystawa składała się z 12 posterów prezentujących realizowany przez Społeczny Instytut Ekologiczny projekt pod tym samym tytułem w gospodarstwach rolników na Kurpiach. Był on pierwszym w Polsce projektem, traktującym w sposób kompleksowy różnorodność biologiczną na wsi. Celem projektu było wzbogacenie bioróżnorodności rolniczej na terenie Kurpiów poprzez wprowadzenie i odtworzenie w gospodarstwach ekologicznych i rolnych rodzimych ras zwierząt i lokalnych odmian roślin oraz podnoszenie świadomości ekologicznej na wsi.

Tradycyjne sady Mazowsza”. Wystawa posterów o sadach. Na wystawie przedstawione zostały tradycyjne sady przydomowe na Mazowszu oraz dawne odmiany owoców: jabłek, gruszek, śliwek.

Ekspozycja II: O produktach. Powrót do źródeł

Pokazane zostały surowce z rolniczej bioróżnorodności, będące podstawą do wyrobienia lokalnych produktów:

- tradycyjne odmiany owoców oraz warzyw
- rodzime rasy zwierząt, m.in. kury zielononóżki kuropatwiane
- nabiał pochodzący z mleka krowy polskiej czerwonej
- tradycyjne odmiany zbóż i kasz
- miody z unikatowych pożytków

Prezentację uzupełniały plakaty, zdjęcia, publikacje, ulotki.

Ekspozycja III: O narzędziach i sposobach

Zaprezentowane zostały stare technologie przetwarzania żywności, jak:

- pieczenie chleba
- tłoczenie soków owocowych
- odwirowywanie miodu
- wyrobienie sera i masła
- smażenie powideł
- wytłaczanie oleju
- wyrobienie tradycyjnych wędlin

Na planszach przy stoiskach umieszczone zostały postery ze zdjęciami dawnych technologii w przetwórstwie żywności, takich jak np. tłocznia do wyrobu tradycyjnego oleju, prasy do wyrobu wina i sera, urządzenia tradycyjnego browaru, piece do wypieku chleba. Zgromadzone zostały także eksponaty używane w tradycyjnym przetwórstwie żywności.

Ekspozycja IV: Wirydarz Polski – rajski ogród ziół i kwiatów

Ekspozycja propagująca tradycyjne ogrody przydomowe, przekazująca wiedzę o rodzimych gatunkach kwiatów i ziół oraz inspirowająca do zakładania przydomowych wirydarzy, charakterystycznych dla danego regionu.

Stoisko zostało udekorowane wiszącymi doniczkami z polskimi kwiatami oraz ziołami

Na stoisku były dostępne pocztówki z kwiatami z polskich ogrodów oraz publikacje Społecznego Instytutu Ekologicznego poświęcone tradycyjnym ogródkom, kwiatom i sadom dawnych odmian .

Na posterach, ulotkach i w postaci eksponatów pokazane zostały kwiaty, krzewy i zioła rosnące w dawnych ogrodach, ich znaczenie przyrodnicze i krajobrazowe oraz sposoby wykorzystywania tradycyjnych roślin w kuchni i medycynie.

Ekspozycja V: Stół Darów Ziemi

Zwarty, zadaszony kilkudziesięciometrowy „stół”, na którym znalazły się produkty regionalne i tradycyjne z Mazowsza i innych regionów Polski, m.in. nagrodzone w konkursie „Nasze Kulinarne dziedzictwo”. Publiczność będzie mogła zaopatrzyć się w materiały informacyjne nt. produktu regionalnego i aktualnych możliwości i rozwiązań prawnych dotyczących wytwarzania regionalnej żywności.

Ekspozycja VI: Bioróżnorodność Między Bugiem a Narwią

Prezentacja potencjału przyrodniczego i turystycznego gmin uczestniczących w polsko-norweskim projekcie, realizowanym przez Społeczny Instytut Ekologiczny w 15 gminach Mazowsza, dotyczącego rolnictwa ekologicznego, ekoturystyki i ekologicznego produktu lokalnego.

Wszystkie ekspozycje stanowiły syntetyczny pokaz bogactwa natury i różnorodności biologicznej oraz polskiej tradycyjnej żywności. Główne punkty, na które chcieliśmy zwrócić uwagę to: **natura** – bogactwo krajobrazowe i przyrodnicze między Bugiem a Narwią, **surowce** - rodzime rasy zwierząt i dawne odmiany roślin, **smaki** - zachowane dzięki tradycyjnym, naturalnym metodom wytwarzania żywności oraz **ogrody i sady** – przydomowe wirydarze, oazy dawnych odmian kwiatów, krzewów i ziół oraz dawnych odmian owoców jako element naturalnego krajobrazu wiejskiego.

4. Inne działania

1. Uczestnictwo w walnym PZS i w szkoleniu nt. zarządzania w organizacji

5. Uchwały Zarządu organizacji

Numer	Przedmiot uchwały
1/2011	W sprawie zawierania umów i udzielania pełnomocnictw w 2011 roku
2/2011	O współuczestnictwie w organizowaniu Dnia Ziemi 2011 na Polach Mokotowskich
3/2011	O działaniach w trakcie Dnia Ziemi 2011
4/2011	O podpisaniu umowy z Fundacją Rozwoju Systemu Edukacji do projektu Wolotariat seniorów _Ecosynergy 50 plus
5/2011	O podpisaniu umowy z MSZ dot. projektu „Tworzenie rolniczych grup producentów wykorzystujących potencjał przyrodniczy i ekologiczny na obszarach wiejskich - droga do podniesienia dochodów rolników gruzińskich”

6. Uchwały Walnego Zgromadzenia Członków

Numer	Przedmiot uchwały
1/5/2011	W sprawie przyjęcia zmian w statucie Społecznego Instytutu Ekologicznego
1/6/2011	O przyjęciu raportów merytorycznego i finansowego za rok 2010
2/6/2011	O udzieleniu Zarządowi absolutorium za rok 2010
3/6/2011	W sprawie przyjęcia zmian w statucie Społecznego Instytutu Ekologicznego
1/11/2011	W sprawie rezygnacji członków Zarządu
2/11/2011	W sprawie rezygnacji Komisji Rewizyjnej
3/11/2011	W sprawie ograniczenia liczby członków Zarządu do 3 osób
4/11/2011	W sprawie wyboru nowego Zarządu
5/11/2011	W sprawie wyboru nowej Komisji Rewizyjnej
6/11/2011	W sprawie przyjęcia zmian w statucie

7. Informacja o prowadzonej działalności gospodarczej

Statut Społecznego Instytutu Ekologicznego przewiduje możliwość prowadzenia działalności gospodarczej, z której cały dochód ma być przeznaczony na realizację celów statutowych. Do dnia dzisiejszego działalność gospodarcza nie została podjęta.

8. Majątek stowarzyszenia

a) udzielone przez stowarzyszenie pożyczki pieniężne

Stowarzyszenie nie udzielało w roku 2010 żadnych pożyczek pieniężnych.

b) kwoty ulokowane na rachunkach bankowych

Według stanu na dzień 31 grudnia 2011 r. Stowarzyszenie posiadało:

na rachunkach w Banku PKO S.A. – 35.123,48 zł

c) wartość nabytych obligacji oraz udziałów w spółkach

Stowarzyszenie nie posiada obligacji ani akcji w spółkach prawa handlowego.

Przychody w roku 2011:

Przychody z działalności statutowej

426 879,40 zł

w tym:

Dotacje i subwencje celowe	367 203,06 zł
Darowizny, refundacje	1 705,10 zł
Działalność statutowa	57 881,24 zł
Składki członkowskie	90,00 zł
Darowizny w ramach 1% podatku dochodowego	0,00 zł

(SIE w 2011 roku nie otrzymało żadnych darowizn tytułem wpłat 1% dla OPP. Powodem była konieczność zmiany konta głównego z powodu bardzo wysokich opłat. Zamiany dokonano, niestety III US Warszawa – Śródmieście nie przekazał informacji o nowym numerze konta MIPS, co zablokowało możliwość otrzymania darowizn.

Liczba osób zatrudnionych w organizacji

W roku 2011 organizacja nie zatrudniała pracowników na etatach.

8. Działalność zlecona przez podmioty państwowe i samorządowe

W roku 2011 organizacja nie wykonywała żadnej działalności zleconej przez podmioty państwowe i samorządowe

9. Informacja o rozliczeniach z tytułu ciążących zobowiązań podatkowych oraz w sprawie składanych deklaracji podatkowych

Stowarzyszenie nie posiada zaległości z tytułu zobowiązań podatkowych. Zaliczki od podatku dochodowego od osób fizycznych, pobierane przy wypłacaniu części wynagrodzeń, są odprowadzane na konto III Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście.

Stowarzyszenie składa raz do roku deklarację CIT.

10. Przeprowadzane kontrole

W roku 2011 prawidłowość wydatkowania funduszy oraz prawidłowość rozliczeń finansowych Stowarzyszenia była sprawdzana przez MSZ.

Kontrole nie stwierdziły uchybień ani nieprawidłowości w przedmiotowym zakresie.

Raport sporządziła
członek Społecznego Instytutu Ekologicznego

Ewa Ligęza-Sieniarska

